

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 24 Μι'οῦ 1884

Ἀρ.θ. III + 140

Ἄμα

ποῦ βλέπετε χωροφύλακα κοντὰ σας τραβᾶτε πάρα πέρα, εἶναι λωποδύτες μεταμφιεσμένοι, καὶ λωποδύτες ποῦ δὲν σέβονται οὔτε τὰ ἱερά, λωποδύτες κακοῦργοι.

Φωνάζαμε τόσο καιρὸ οἱ φουκαριασμένοι πῶς ἔπασε ἐδῶ ὅλη οἱ λωποδοσύνη τῆς Ἀνατολῆς, ἐνῶ τοὺς εἶχαμε καὶ τοὺς περιθάλαπαε στὴν ἀγκαλιά μας καὶ τοὺς ταίζαμε ἀπὸ τοὺς φόρους μας γιὰ νὰ μᾶς φρουροῦν.

Ἐβούηξε ὅλη ἡ Ἀθήνα χτὲς γιὰ τοὺς κακοῦργους ἐκείνους ποῦ πῆγαν νὰ γδύσουν τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους μέσα στὸ κεντρικώτερο μέρος τῆς πόλεως καὶ οἱ κακοῦργοι αὐτοὶ ἦταν χωροφύλακες, καὶ χωροφύλακες μάλιστα καθὼς λένε ἐπὶ τῆς καταδιώξεως. Ὡ Θεὲ τῆς Ἑλλάδος. Ὡ ρεζιλίκια, ὦ τερατουργήματα. Αὐτοὶ χωρὶς ἄλλο οἱ κερατάδες, θὰ ἦταν καὶ οἱ μεγάλοι προστάτες ὅλης τῆς σπείρας τῶν λωποδυτῶν.

Γι' αὐτοὺς τοὺς κανάγιδες τὸ κρέμασμα εἶναι τίποτα, τὸ παλούκωμα μὴδὲν, θέλουν ψήσιμο ζωντανοί, σούβλισμα, βράσιμο, ξεκοίλιασμα.

Νὰ τοὺς χαίρεσαι, Σπύρο Μήλιο, νὰ τοὺς χιλιάξεις, νὰ σοῦ ζήσουν καὶ νὰ σοῦ αὐξάνωνται καὶ πληθύνωνται τέτοιοι χωροφύλακες σὰν τὴν ἄμμο τῆς θάλασσας, πρὸς δόξα τῆς ἐλληνικῆς χωροφυλακῆς.

Ἄμ ἐσεῖς, ἀντίχριστοι, τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους θρίκατε ἴσα ἴσα νὰ πᾶτε νὰ γδύσετε, δὲν ξέρατε ὅτι, οἱ ἅγιοι Ἀναργυροὶ εἶναι θαυματοῦργοι; Ἀσιντέστε λοιπὸν τώρα σὲ ἰσόδια δεσμὰ ἢ στὸ μουσκέτο ν' ἀγιάσετε.

Κ. Συντάχτη.

Νὰ μὲ συμπαθᾶς, δὲν τὸ εἶξερα πῶς δὲν πέρνεις παράδες καὶ γι' αὐτὸ ἔκανα λάθος καὶ σοῦ ἔστειλα, γράψε τώρα λοιπὸν πῶς ὁ ἐπιλογίας τοῦ 3 τάγμα ποῦ ἔχουν θυρωρὸ στὸ σχολεῖο τῶν Εὐελπίδων εἶναι ὄχι μόνον ἀχρηστος ἀλλὰ καὶ βρισάρης, καὶ βρίζει τοὺς στρατιῶτας τῆς σχολῆς κερατάδες καὶ ἄλλα πολλὰ ὡς καθὼς καὶ τοὺς πολίτας. Τί μᾶς κόλλησαν τέτοια βασανουσάντζα μπλάστρη στὸ σβέρκο σὰν τσιρότο.

Σ. Π. Ἐκεῖνοι ποῦ σᾶς τὸν κόλλησαν ἄς φροντίσουν νὰ σᾶς τὸν ξεκολλήσουν, ἐγὼ τί νὰ σᾶς κάνω, ἀφοῦ εἶναι κτῆς λῆτε, μασκαράς.

Κ. Συντάχτη.

Πὲς τοῦ δεξιοῦ ψάλτη τῆς Βλασσαροῦς ὅτι ἂν θέλῃ ἄς μᾶς καταγγεῖλῃ ποῦ τοῦ εἶπα ὅτι μαλλώσανε μὲ τὸν παπᾶ Σταμάτη. Τὸ γαδοῦρι. Δὲν ἔτσακώθη τοῦ Βαγγελισμοῦ ὁ παπᾶς ἀπὸ τὴν πόρτα τῆ μεσσηνῆ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆ θέσι του καὶ μᾶς ἔκαναν καὶ φύγαμε ἀλειτούργητοι; Υ. ὑπογραφή.

Σ. Π. Μὰ νὰ δοῦμε τώρα ποιὸς φταίει, ὁ παπᾶς ἢ ὁ ψάλτης; Ἀλλὰ θαρρῶ πῶς ὁ ψάλτης, γιὰ τὸ κτῆνος, τὸ ζῶον τὸ τετράποδον τόλμησε καὶ μένα νὰ βρίσῃ. Θὰ ἦναι κένενας κι' αὐτὸς τσαναμπὲτ μπασῆς.

Κ. Συντάχτη.

Ἀπὸ κείνα ποῦ γράφηκαν στὴν ἐφημερίδα σου ἐναντίον τοῦ καθηγητῆ τοῦ Ἀρσάκειου Πονηροπούλου, ὡς πατέρες γονέων ποῦ ἔχομε παιδιὰ κορίτσα μέσα, ἐξετάσαμε γιὰ νὰ τ' ἀποσύρωμε, ἀλλὰ ἐμάθαμε ὅτι ὁ καθηγητῆς αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς εὐγενέστατους καὶ ἠθικώτερους καθηγητᾶς, ποῦ ἐδίδαξε τόσα καὶ τόσα κορίτσα καὶ βγήκαν ἀριστες μητέρες, πρέπει δὲ κοντὰ σ' αὐτὸ νὰ ξέρεις, ὅτι σὲ κάθε τάξι ὑπάρχει εἰς τὸ μάθημα καὶ μία ἐπιμελήτρια ποῦ μπροστὰ στὰ μάτια της καὶ ἂν θέλῃ δὲν μπορεῖ τίποτα νὰ κάνῃ ὁ καθηγητῆς, ὥστε σὲ ἀπάτησαν καὶ πρέπει νὰ ἀποδώσῃς τὸ δίκαιον εἰς τὸν ἐντιμώτατον αὐτὸν καθηγητὴν, καὶ πρέπει κοντὰ σ' αὐτὸ, νὰ γράψῃς καὶ γιὰ κείνες τῆς κκοανατεθράμμενες μαθήτριαις ἢ ὁποῖαις ὅταν βγαίνουν ἀπὸ τὸ Ἀρσάκειον κἀθονται ἀπόξω ἀπὸ τὴν ζωοδόχο Πηγὴ καὶ περιμένουν κᾶτι γκαρσονάκια, ἤγουν τοὺς ἐργολάβους των καὶ πέρασε νὰ τὰ δῆς. Τὸ κκκὸ δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ Ἀρσάκειο, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κκκὴ ἀνατροπὴ ποῦ λαβαίνουν μερικὰ κορίτσα στὰ σπίτια τους.

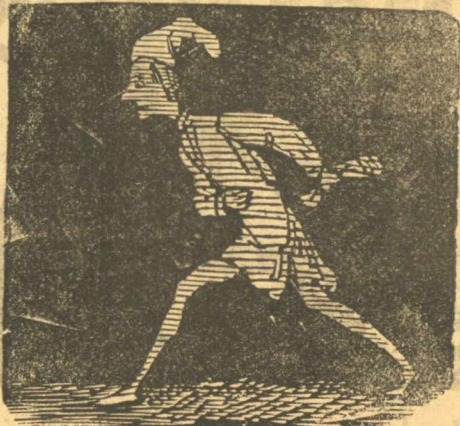
Υπάρχουν ὑπογραφαὶ πολλῶν γονέων.

Σ. Π. Καὶ φημί κατάφημι κ' οὐκ ἔχω τί φῶ. Πηγαίνετε τώρα σεῖς νὰ βοήτε κένενα δάσκαλο νὰ σᾶς ἐξηγήσῃ αὐτὸ τὸ ἐλληνικὸ, γιὰ τὸ ἐγὼ ἀπὸ ἐλληνικὰ δὲν τὰ ξέρω, καὶ τῶσ' ἔτσι στὰ κουτουροῦ γιὰ νὰ σᾶς κάνω φυγοῦρα. Μὰ ὅπως δὴ ποτε κᾶτι θὰ λῆ, καὶ θὰ ἔχῃ μάλιστα μεγάλη ἔννοια ἀφοῦ δὲ τὴν καταλαβαίνουμε οὔτε ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ μῦς.

Ἄμ ποῦ ἔχω καὶ δεῦτερο γράμμα ἐναντίον τοῦ Πονηροπούλου;

Πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς κκκαδικούς τοῦ Μπρούζου τοῦ Νζυπλίου. Αὐτὰ ποῦ μοῦ

Έτσι τὸ πᾶμε καὶ τώρα ποῦ θέλει ὁ κύρ Παπούδωφ νὰ πληρώσῃ τὸν ἀνύπαρκτο φύλακα τῆς παρῶνας τοῦ Βαρβακείου καὶ μὲ 100 δραχ. σὰς λέει ὁ ἄλλος, τὸ μῆνα, ποῦ ἑκατὸ δραχμαῖς δὲν τῆς πέρνει οὔτε ὁ πρωθυπουργὸς γιὰ μεροκάματο. Μασκαράδες, βρῖκατε τοὺς ξένους παραδες καὶ θέλετε μ' αὐτοὺς νὰ κυττάξετε τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά σας, ἐνῶ ἀπὸ τὴν τσέπη σας καὶ νὰ πεθαίνῃ κανεὶς μπροστὰ στὴ μπόρτα σας δὲν βγάζετε νὰ τοῦ δώσετε οὔτε λεπτό.

Ὁ χωροφύλακας λωποδύτης τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Κουταλιανὸ

Κουταλιανὸ λέασει μὰ τί πράγμα ἦταν δὲν εἶξερα, πῆγα λοιπὸν κ' ἐγὼ νὰ τὸν δῶ. Ὁλὴ ἡ Ἀθήνα ἦτανε στὸ ποδάρι σὺν γυναιξὺ καὶ τέκνοις. Ἐχαλοῦσε ὁ κόσμος στὴν μπόρτα καὶ ὄσαι γυναῖκες βρέθησαν μέσα σὲ κείνον τὸν ἀνθρώπινο ἀνεμοστρόβιλο καλοπέρασαν ἀπὸ ὅ,τι ἤθελαν.

Ὁ ρωμνηδὸς εἶναι τὸ ὑπομονητικώτερο ζῶο καὶ τὸ φιλοπεριεργώτερο. Τὸν ποδοπατᾶς τὸν ξεντεριάζεις, τὸν σχίζεις, τὸν σκάζεις, τὸν πνίγεις, ἐκεῖνος τίποτα, ἐμπρός. Πῶς μπῆκα δὲν ξέρω, ἀλλὰ δὲν μπῆκα, μ' ἔμψασαν ἐκεῖνα τὰ φοβερὰ ρέματα τοῦ ἀνθρώπινου πορβοῦ τῆς Ἐγρίδος.

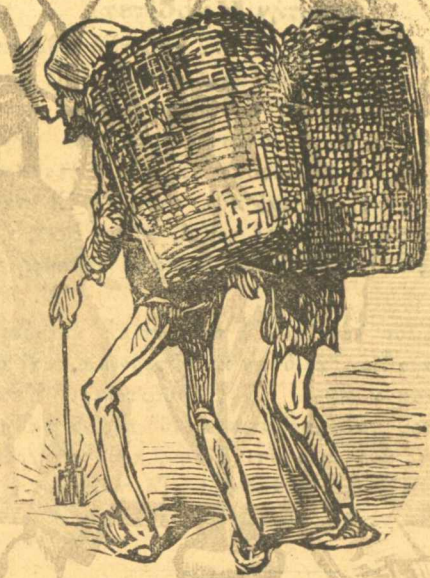
Κάτι πυροβολιστὰ ποῦ ἦτανε στὴ μπόρτα φρουρὰ βρῖκαν περίστασι νὰ γυμναστοῦν στὸ κοντακίω πάταξον, ἔσπασαν πλευρὰ, ποδάρια, στήθια, κοιλιαὶς καὶ μόνο ποῦ δὲν ἄρχισαν πῦρ, ἀλλὰ τὸ ἴδιο κανεὶ γιατί ἀφίσαντες τὰ ὄπλα μᾶς ἐπίασαν μὲ τῆς πέτρες καὶ κάμποσοι ἐφυγαν σπασοκεφαλιασμένοι καὶ αὐτὸ ἐγίνε γιὰ νὰ δεῖξουν αὐτὰ τὰ κορδοῖδα τὴν εὐγένεια φαίνεται, τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ τί νὰ τοὺς κἀνης ποῦ ἐπρεπε νὰ τοὺς πάρουν τὰ ὄπλα, καὶ νὰ τοὺς δεῖξουν πῶς μεταχειρίζονται τὰ ὄπλα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἔδωσε ἡ πατρίδα πρὸς ὑπερασπίσι τῶν πολιτῶν.

Τὸ θέατρο μέσα ἦτανε σὰν σαρδέλλαις παστωμένας, καὶ ἀφοῦ ὁ κόσμος δὲν εἶχε ποῦ νὰ σταθῇ καὶ ἦτανε καβάλα ὁ ἕνας ἀπάνω στὸν ἄλλο, ἡ ἀφεντομουτσουναρα μου γύρευε νὰ τὸ καθισμά της, ὅταν δὲ κατάλαβα τὴν κουταμάρα μου σκάλωσα σὲνα καθισμα, ὅπου μὲ ξεσβέρκωσαν οἱ ἀποπισινοὶ μου, ἔστω μὲ τὸ νὰ ἤθελαν νὰ μὲ μεταχειριστοῦν γιὰ στήριγμα. — Βρὲ ἀδερφέ, μὲ σκάσατε, ποῦ νὰ σηκώσω τόσο γομάρι ποῦ μὲ ρίξατε ἀπάνω μου. — Δὲν πειράζει, μούπαν, ἀκούμπα καὶ σὺ στοὺς μπροστινοὺς σου. — Μωρὲ θὰ πέσωμε, θὰ τσακιστοῦμε. — Δὲν πειράζει, θὰ πᾶμε ὅλοι μαζύ. Ἄει τώρα σὺ νὰ βρῆς ἄκρη.

Εἶδα τίποτα; Δὲν βαριέστε, μινάχα τὰ κανόνια ἄκουσα ποῦ ἔπεσαν καὶ τῶκανα στριφόνια. Τὰ καθίσματα παράστηναν τὴν καταστροφὴ τῆς Πομπηίας. Τὰ εἶχαν κανεὶ γῆς Μαδιάμ. Οἱ Εὐέλπιδες πηδοῦσαν ἀπὸ τοὺς τοίχους σὰν ποντικοὶ, καὶ ἡ ἐξουσία χασκογελοῦσε.

Μιά ὅμως κακοήθεια δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητη, ἔτι δηλαδὴ εἶχαν πουλῆσῃ δέκα φοραὶς περισσότερα εἰσιτήρια ἀπὸ ὅσους ἀνθρώπους χωροῦσε τὸ θέατρο.

Ἐκαναν καλὰ τὴν μπόζα τους. Τώρα ὄχι εἰσιτήριο δωρεάν νὰ μοῦ σταίλῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ μὲ πληρώνῃ ὁ Κουταλιανὸς δὲν ξαναπάγω.

Λωποδύτες μὲ φανάρι γιὰ νὰ μὴ τοὺς βλέπῃ ἡ ἀστυνομία.

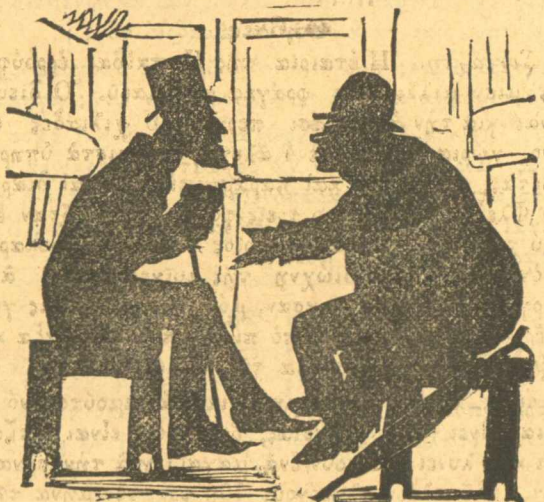
Ἄπ' τὴν Ἀλεξάνδρα

μᾶς γράφει ἕνας ἐναντίον ἐνοῦς ἄλλου Ἡλία Π. Γεωργίου. Κάτι ἀτομικὰ ποῦ χιλιάκις φοραὶς εἶπαμε πῶς δὲν τυπώνονται. Ἄργησαν νὰ μᾶς γραψοῦν καὶ οἱ Ἀλεξανδριανοὶ ἀλλὰ πᾶτησαν στὴ πῆτα.

Περαιῶθεν.

Κύριε Συντάχτη. Δὲν συμβουλευεὶς τὸν τραγόπαπα παπᾶ Μηνᾶ ποῦ εἶναι στὸν Προφήτη Ἡλία τῆς Καστέλας νὰ συμμορφωθῇ μὲ τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας; Καὶ ἄκουσε τί μοῦ ἔκανε. Προχτὲς τὴν Τρίτη τὸ βράδυ ἀρρώστησε τὸ παιδί μου, μὲ μιὰ ἀρρώστια ἀλλόκοτη ὅζω ἀπὸ ἐλόγου σας, τοῦ ἐχτύπησε σὰν λαλαδα, καὶ ἐπῆγε ἡ γοναϊκά μου καὶ τοῦ φώναξε νὰ ἔρθῃ νὰ τὸ διαβάσῃ καὶ αὐτὸς ἐκαθότανε στὴ ταβέρνα, καὶ ἐδιώξε τὴ γοναϊκά μου, ξαναπηγαίνει καὶ τὴν ἐδιώξε δυὸ καὶ τρεῖς φοραὶς, τὸ βράδυ πῆγα γὼ καὶ ἔτρεξα νὰ βρῶ παπᾶ καὶ ἄς ἦναι καλὰ βρῆκα τὸν παπᾶ ποῦ κάθετε στοῦ Γ. Νεράντζη καὶ ἦτανε κοιμισμένος καὶ σηκώθηκε καὶ ντύθηκε ὁ ἀνθρώπος καὶ ἦρθε καὶ διαβάσε τὸ παιδί μου καὶ εἶναι σήμερα καλὰ. Τώρα ρωτᾶω ἐσεῖνα τί πρέπει νὰ τοῦ κἀνω; Καὶ μήπως ἦτανε μακρὰ τὸ σπῆτί του; Δίπλα στὸ δικό μου κάθεται. Ἄϊ, γι' αὐτὸ βαρέθηκε). **Υ. Υπογραφή.**

Σ. Π. Νὰ, τί νὰ τὸν κἀνης. Νὰ τὸν περιφρονῆσῃ καὶ νὰ μὴ καταδεχθῇ οὔτε στὸν Παλιάνθρωπο νὰ τὸν περάσῃ, γιατί τέτοιοις βρωμόπαπας ποῦ εἶναι καὶ μπεκρούλιακας θὰ μᾶς βρωμήσῃ καὶ τὸ φύλλο. Τὸ πολὺ πολὺ μπορεῖς νὰ τὸν λὲς τραγογένῃ καὶ ἄστετε νὰ γκαρίζῃ καὶ νὰ σοῦ διαβάξῃ ὅσο θέλει κείνος εὐχαὶς καὶ κατάρες.

— Μωρὲ μᾶς πέθαναν αὐτοὶ οἱ κλέφτες.

— Βέβαια καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλο παρὰ νὰ κολιγέψωμε μ' αὐτοὺς γιὰ νὰ σωθοῦμε.